

Daniels bok – nummer tretton

Hemligheten med de yttersta dagarna

Jeff Pippenger

2023-12-08

Daniels andra kapitel representerar den andra ängeln i Uppenbarelseboken fjorton. Som sådant representerar det det andra av tre prov, vilka framställs som ett kostprov, följt av ett synprov, och avslutas med ett lackmusprov. Alla dessa tre prov, som också är profetiska vägmärken, återfinns i den första ängels budskap i Uppenbarelseboken fjorton. Liksom den första ängeln i Uppenbarelseboken fjorton, äger också Daniels första kapitel vart och ett av dessa tre prov.

Det andra provet, eller den andre ängels budskap, börjar vid slutet av det första provet. Kapitel två följer efter kapitel ett. Det andra provets avslutning inleder omedelbart det tredje provet. Den tidsperiod som representeras av det andra provet symboliserades av de sjuttio åren av Daniels fångenskap, vilka började med Jojakims besegrande och avslutades med Koreshs påbud. När slutet av dessa sjuttio år närmade sig, insåg Daniel genom Guds profetiska ord att slutet stod för dörren.

I Darejaveshs, Ahasveros' sons, första regeringsår, han som var av modernas släkt och hade blivit insatt till konung över kaldéernas rike, förstod jag, Daniel, i hans första regeringsår av skrifterna antalet av de år om vilka Herrens ord hade kommit till profeten Jeremia, att han skulle fullborda sjuttio år över Jerusalems ödeläggelser. Daniel 9:1, 2.

Daniel representerar Guds folk i de sista dagarna, vilka inser den symboliska innebörden av de sjuttio fångenskapsåren, och denna insikt inträffar strax innan de sjuttio symboliska åren upphör. Guds folk har rätt förstått den sjuttioåriga fångenskapen, men det som Daniel representerar är förståelsen att dessa sjuttio år utgör den profetiska perioden från den 11 september 2001 fram till söndagslagen. För Daniel upphörde dessa år vid Kyros' dekret, vilket i de sista dagarna representerar söndagslagen i Förenta staterna.

Strax före söndagslagen väcks Guds folk till den profetiska förståelse som representeras av de symboliska sjuttio åren. Dessa symboliska år började med Jojakim, som representerar den 11 september 2001, då, med ankomsten av islams tredje Ve, den väldige ängeln i Uppenbarelseboken arton steg ner och tillkännagav Babylons fall. Babylons fall representerar den andra ängels budskap, och den 11 september 2001 började den andra prövotiden för dem som åt den dolda boken som var i ängels hand. Den perioden, som representeras av de symboliska sjuttio åren, fortgår ända fram till söndagslagen.

När slutet nalkas, såsom detta förebildas av Daniel under Darejaves första regeringsår, väcks Guds folk till medvetenhet om prövningen rörande vilddjurets bild. De har tidigare förstått vissa av de sanningar som är förbundna med prövningen rörande vilddjurets bild, men den del som de kommer att förstå strax före slutet av den andra ängels profetiska tidsperiod har varit dold i mörker. Då Daniel studerade Guds profetiska ord och sedan blev varse innebörden av de sjuttio åren, leddes han till bön, liksom han hade letts till bön när han blev varse om det livs-eller-dödshot som

Nebukadnessar uttalade med avseende på sin bilddröm. I Daniel kapitel nio, liksom i Daniel kapitel två, mottog Daniel profetiskt ljus medan han bad.

Ja, medan jag ännu talade i bön, kom mannen Gabriel, som jag hade sett i synen i början, flygande med hast och rörde vid mig vid tiden för aftonoffret. Och han undervisade mig och talade med mig och sade: O Daniel, nu har jag kommit ut för att ge dig insikt och förstånd. Daniel 9:21, 22.

Den ”skicklighet och insikt” som gavs åt Daniel medan han bad överensstämmer med hans bön i kapitel två.

Därefter gick Daniel till sitt hus och lät Hananja, Misael och Asarja, sina medbröder, få veta saken, för att de skulle be himmelens Gud om barmhärtighet beträffande denna hemlighet, så att Daniel och hans medbröder inte skulle förgås tillsammans med de övriga visa männen i Babylon. Då uppenbarades hemligheten för Daniel i en syn om natten. Då prisade Daniel himmelens Gud. Daniel 2:17–19.

Rad för rad är Daniels två böner samma bön. Båda ges under en historia som symboliskt representerar det visuella provet för den andre ängeln, vilket utspelar sig mellan den 11 september 2001 och den snart kommande söndagslagen. Med Nebukadnessars överhängande dödshot och den profetiska kunskapen om både Jeremias sjuttio år och eden om Moses sju tider ber Daniel bönen i Tredje Moseboken tjugosex, samtidigt som han ber att Gud skall uppenbara för honom den slutliga profetiska hemligheten i Bibelns profetia. Den hemlighet som Johannes identifierar som Jesu Kristi uppenbarelse.

I kapitel nio befinner sig Daniel vid övergången mellan två riken. Babylon har just fallit för moderna och perserna, ty det är Darejaves första regeringsår, och därmed placeras Guds folk i de sista dagarna vid den övergångspunkt som utmärktes i den förste ängels rörelse och även i den tredje ängels rörelse.

Den filadelfiska milleritiska rörelsen övergick till Laodicea år 1856, och den laodiceiska rörelsen Future for America övergår till den filadelfiska rörelsen vid slutet av de tre och en halv dagarna då den ligger död på gatan i Uppenbarelsesbokens elfte kapitel. Det prov som underkändes av milleriternas filadelfiska rörelse från 1856 till 1863 gällde läran om de ”sju tiderna”.

Prövostenen för Future for Americas laodikeiska rörelse står i förhållande till nödvändigheten av att erkänna deras skingrade tillstånd och därefter träda in i bönen och erfarenheten i Tredje Mosebok tjugosex. Daniel befann sig vid övergångstiden mellan de babyloniska och medisk-persiska rikena, och strax före slutet av sjuttioårsperioden som markeras av Kyros’ dekret. De sjuttio åren utgör sammanhanget för Daniels bön, och de sjuttio åren representerar Moses ”sju tider”. Båda Daniels böner sammanfaller med övergångstiden som markeras av de ”sju tiderna” i den förste ängels rörelse, och även i den tredje ängels rörelse.

Den ”hemlighet” som uppenbaras för Daniel är uppenbarelsen av Nebukadnessars bildstod. ”Hemligheten” med Nebukadnessars bildstod i de sista dagarna är att den representerar åtta riken, inte fyra. I de föregående artiklarna, som hör till kategorin ”Den åttonde är av de sju”, har denna

sanning redan framlagts. Inom denna hemlighet finns uppenbarelsen av den övergångspunkt då den åttonde kommer, vilken är av de sju. ”Hemligheten” med Nebukadnessars bildstod är bekräftelsen på uppståndelsen av hornet för sann protestantism och hornet för republikanism. Båda dessa uppståndelser identifierar att vardera hornet är det åttonde, men är av de sju; och övergången från det sjätte till det åttonde för båda hornen sker i den profetiska kontexten av ett prov förbundet med Moses ”sju tider”. Övergången äger rum, såsom den framställs av Daniel, strax före Kyros dekret, vilket representerar söndagslagsdekretet i Förenta staterna. Sedan, vid söndagslagen, helas påvedömet dödliga sår genom snabba händelseförlopp, när påvedömet blir det åttonde huvudet som är av de sju, medan också det genomgår en profetisk övergång, såsom den representeras av Nebukadnessars bildstod i Daniel kapitel två.

Därför gick Daniel in till Arjok, som kungen hade förordnat att förgöra de vise i Babylon. Han gick och sade så till honom: Förgör inte de vise i Babylon; för mig inför kungen, så skall jag låta kungen få veta uttydningen. Då förde Arjok skyndsamt Daniel in inför kungen och sade så till honom: Jag har funnit en man bland de bortförda från Juda, som skall kungöra uttydningen för kungen. Kungen svarade och sade till Daniel, som hade namnet Beltesassar: Är du i stånd att kungöra för mig den dröm som jag har sett, och dess uttydning? Daniel 2:24–26.

När hemligheten väl har uppenbarats för Daniel, nämns båda hans namn, vilket visar att han representerar förbundsfolket, som i de sista dagarna just har övergått till den filadelfiska rörelsen av de etthundfyrtyofyra tusen. Han uppenbarar Guds tjänares karaktär genom att be om att ingen skall dödas på grund av sin oförmåga att förstå ”hemligheten”. Hans karaktär ställs i kontrast till Arjok, en Nebukadnessars tjänare som söker vinna ära inför kungen för att ha funnit Daniel. Daniel klargör sedan skillnaden mellan den sanna profetiska manifestationen och de babyloniska vismännens, när han besvarar Nebukadnessars fråga med en motfråga och därefter, till skillnad från Arjok, inte utnyttjar sin förståelse av ”hemligheten” för att främja sig själv, utan i stället upphöjer himmelens Gud.

Daniel svarade inför kungen och sade: Den hemlighet som kungen begär har de vise, stjärntydarna, besvärjarna och spåmännen inte förmåga att kungöra för kungen; men det finns en Gud i himlen som uppenbarar hemligheter och låter kung Nebukadnessar veta vad som skall ske i de yttersta dagarna. Din dröm och ditt huvuds syner på ditt läger var dessa. Daniel 2:27, 28.

Daniel inleder sin framställning av ”hemligheten” genom att identifiera den som en ”hemlighet” som förklarar vad som skall ske i de yttersta dagarna. Hemligheten om den fördolda historien om de sju tordönen identifierar vad som skall ske i de yttersta dagarna. Nebukadnessars bildstod är ett inslag i den yttersta tidens hemlighet som avförseglas strax innan nådatiden upphör. Den uppenbaras strax innan nådatiden upphör i övergångstiden, då jorddjurets båda horn blir det åttonde, som är av de sju, såsom framställt av Daniel under Darejaves första regeringsår.

Men du, o konung, dina tankar steg upp i ditt sinne på din bädd om vad som skall ske i kommande dagar; och han som uppenbarar hemligheter har kungjort för dig vad som skall ske. Men för min del har denna hemlighet inte blivit uppenbarad för mig därför att jag skulle äga större vishet än någon annan levande, utan för att uttydningen skulle kungöras för konungen,

och för att du skulle få veta ditt hjärtas tankar. Daniel 2:29, 30.

Daniel fastslår sanningen med ett andra vittne om att Nebukadnessars dröm handlar om de yttersta dagarna, när han säger: ”han som uppenbarar hemligheter gör känt för dig vad som skall ske”, ”härefter”. Därefter klargör Daniel att hemligheten inte gavs för hans egen skull, eller därför att han ägde någon större vishet än någon annan människa, utan att ”hemligheten” gavs åt Nebukadnessar ”för deras skull som skall tillkännage uttydningen”. ”Hemligheten” gavs för dem som skulle framlägga drömmens ”uttydning” för den andlige konungen i Babylon i de sista dagarna. Hemligheten gavs särskilt för de etthundfyrtyofyra tusen, ty ”hemligheten” är för dem i de sista dagarna som förkunnar Babylons slutliga fall. Därefter uppenbarar Daniel bilddrömmen som hade varit dold i mörker och som framkallade prövningen på liv och död.

Du, o konung, såg, och se, en stor bildstod. Denna stora bildstod, vars glans var övermåttan stor, stod framför dig; och dess gestalt var förskräcklig. Bildstoden hade ett huvud av fint guld, dess bröst och dess armar av silver, dess buk och dess länder av koppar, dess ben av järn, dess fötter delvis av järn och delvis av lera. Du såg till dess att en sten blev utskuren utan människohänder, och den träffade bildstoden på dess fötter, som var av järn och lera, och krossade dem. Då blev järnet, leran, kopparen, silvret och guldets alltsammans krossat och blev såsom agnar på sommartröskplatserna; och vinden förde dem bort, så att ingen plats mer fanns för dem. Men stenen som träffade bildstoden blev till ett stort berg och uppfyllde hela jorden. Detta är drömmen; och vi skall säga dess uttydning inför konungen. Daniel 2:31–36.

Nebukadnessars dröm identifierade bibelprofetians riken från hans tid fram till de sista dagarna, då de etthundfyrtyofyra tusen, representerade av Daniel i hans framträdande inför Nebukadnessar och av stenen som blev uthuggen utan händer, förstör de jordiska riken som representeras i statyn, vilken därefter blir till ett berg som uppfyller hela jorden. Drömmen handlade om de yttersta dagarna, vid den profetiska övergångspunkten då den sista profetiska hemligheten uppenbaras för de etthundfyrtyofyra tusen.

Såsom den sanna protestantiska hornets banér bär de då den tredje ängelns budskap till en döende värld. Det budskapet växer till ett högt rop vid söndagslagen i Förenta staterna, när vilddjurets märke påtvingas. Före det dekretet skall de som representeras av Daniel i de sista dagarna konfronteras med vilddjurets bilds prov. Det provet är ett visuellt prov och kräver att de rörelser som leder fram till söndagslagsdekretet blir sedda av dem som representeras av Daniel. De prövas för att utröna om de har valt den gudomliga metodik som gör det möjligt för dem att se bildprovet, vilket är dolt i mörkret. Deras prov innefattar personlig ödmjukelse och bekännelse. Det innefattar ett erkännande av att Daniel gavs förståelse genom drömmar och syner, ty om de vägrar att höra Daniels röst ropa i öknen, är det såsom de som i Kristi dagar förkastade Johannes Döparens budskap.

Syster White upplyser oss om att Daniels bok och Uppenbarelsboken kompletterar varandra, och ordet ”kompletterar” som hon använder betyder att föra till fullkomning. I slutet av juli 2023 började Lejonet av Juda stam öppna sigillerna på Jesu Kristi uppenbarelse, såsom Han hade lovat att göra strax innan nådatiden avslutades. Därigenom identifierade Han bibliska sanningar som tidigare hade förståtts på ett riktigt sätt, men som nu skulle förstås i de sista dagarnas sammanhang.

En av dessa sanningar är de två vittnena i Uppenbarelseboken elva. En annan är den historia som utgör den fullkomliga uppfyllelsen av de ”sju tordönen” i Uppenbarelseboken tio. Han har frambragt sanningar ur de heliga reformlinjerna som talar om besvikelsen den 18 juli 2020. Han har använt de fyra vägmärken som finns i var och en av de heliga reformlinjerna, vilka åskådliggör historien om bemyndigandet av det första budskapet fram till domen, på ett sätt som hittills aldrig har blivit erkänt. Daniel kapitel två fullkomnar många av dessa begrepp, även om dessa djupgående sanningar är dolda i mörker för dem som vägrar att äta den metodologi som identifieras som Alfa och Omega.

När vi nu avslutar denna studie av Daniels andra kapitel, skall vi sammanfatta och sammanbinda några av de sanningar och vägmärken som fullkomnas i Daniels andra kapitel. Därigenom fastslår vi att den hemlighet som uppenbarades för Daniel i nattens syn representerar just dessa sanningar.

Vi kommer att framlägga sammanfattningen och slutsatsen i nästa artikel.

”Herren har sina av Honom bestämda redskap för att möta människor i deras villfarelser och avfall. Hans budbärare sänds att bära ett klart vittnesbörd för att väcka dem ur deras dåsiga tillstånd och öppna livets dyrbara ord, de heliga Skrifterna, för deras förståelse. Dessa män skall inte endast vara predikanter, utan tjänare, ljusbärare, trogna väktare, som ser den hotande faran och varnar folket. De måste likna Kristus i sin allvarliga iver, i sitt omtänksamma taktfulla handlande, i sina personliga bemödanden – kort sagt i hela sin tjänst. De skall ha en levande förbindelse med Gud och bli så förtrogna med profetiorna och de praktiska lärdomarna i Gamla och Nya testamentet att de kan hämta fram ur Guds ords skattkammare både nytt och gammalt.” Testimonies, band 5, s. 251.